

forlænges med 6 Maaneder, naar der i Ægteskabet er Børn under 18 Aar. — *Holstein*, der i flere Punkter, som foran angivet, sluttede sig til Socialdemokraternes og de Radikales Standpunkt, fremsatte i Betænkningen i en udførlig Udvikling sine Grunde hertil. Heri udtales, at det nævnte Medlem deler den Grundbetragtning, at den retslige Ulighed mellem ægte og uægte Børn i størst muligt Omfang bør søges ophævet, men tror, at Gennemførelsen heraf vil støde paa uoverstigelige praktiske Vanskeligheder. Derimod erklærer han sig som en ubetinget Modstander af Regelen i Lovforslagets § 2 (Erstatning efter Besvangrelse) (se foran). Det udtales endvidere, »Mindretallet er ubetinget Tilhænger af den obligatoriske, borgerlige Ægteskabsstiftelse, da kun Staten som øverste borgerlig Myndighed er interesseret i Ægteskabsindgaaelsen. Saa længe imidlertid den verdslige Statsmagt ogsaa er højeste Myndighed i kirkelige Anliggender, formener Mindretallet, at Spørgsmaalet om obligatorisk eller fakultativ borgerlig Ægteforening kun er en Formsag, og for en Formsags Skyld finder Mindretallet det ikke forsvarligt at lade et Lovforslag som det foreliggende falde«, og Mindretallets Stilling til forskellige andre Ændringsforslag motiveres ligeledes.

Til 3. Behandling i Folketinget stilledes — foruden nogle formelle Ændringsforslag af Justitsministeren — af Heilesen og Elna Munch et Ændringsforslag om at udstemme af § 30 en Bestemmelse, hvorefter en Præst, der af religiøse Grunde mener ikke at kunne eller burde foretage en Vielse, skal forelægge Biskoppen Sagen; denne afgør da efter en Undersøgelse af samtlige Sagens Omstændigheder, om den paagældende Præst bør fritages for at foretage Vielsen. Tilsvarende Regler gælder med Hensyn til en Præsts Pligt til at foretage Lysning fra Prædikestolen. Forslaget forkastedes (ved Navneopraab) med 51 St. (Socialdemokrater, Radikale samt *Holstein*, *Lebeck* og *Moltesen*) mod 48, medens 11 svarede: stemmer ikke. — Selve Lovforslaget vedtoges med 62 St. mod 42.

Efter at Lovforslaget var tilbagesendt til Landstinget, indstillede Flertallet (Venstre og Konservative) af dettes Udvalg det uforandret til Vedtagelse; Socialdemokraterne erklærede, »da den Kirketugt, der i Lovforslagets § 30 er lagt i Præstens og Biskoppens Haand, ved den af Rigsdagen vedtagne nye Lov om Bispervalg er blevet yderligere skærpet«, at ville stemme imod Lovforslaget, medens det radikale Mindretal »maa beklage, at Loven, der i adskillige Retninger betyder Fremskridt, dog i andre indeholder Bestemmelser af en saa mislig Karakter, at man af den Grund ønsker at afholde sig fra at stemme for den«. — Ved 3. Behandling vedtoges Lovforslaget med 36 St. mod 23.